

életmód|interjú

Van valami ritka szín a kisugárzásában, túl a szépségén is, a népszerűségén is. Az egyénisége mintha még képlékeny lenne – készen áll befogadni bármilyen élményt, és visszadobja, amit a meg tapasztalás után mégsem kér. Úgy tűnik, nem akarja előre eldönteni, mi legyen holnap. És a bölcsek úgy mondják, aki mindent képes elengedni, cserébe mindent meg is kap...

SHAPE: **Vannak örökre bevésődő pillanatok. Valamitől tökéletesek, pedig valójában nincs nagy jelentőségük. Emlékszel ilyenekre?**

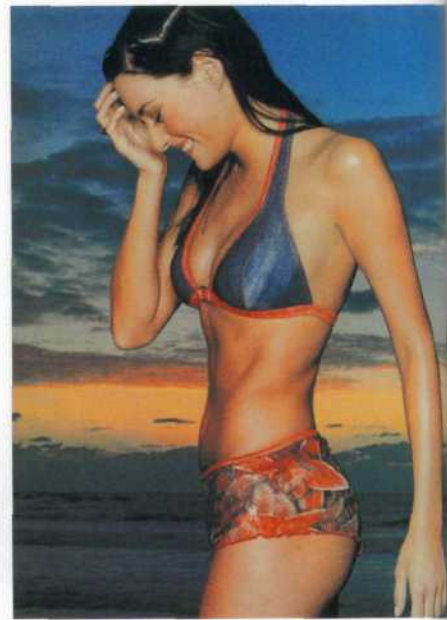
csók. Ahogy a fiú ott ácsorgott a lakótelepi kapunk előtt, és nézett utánam csillogó szemekkel.

És mostanában?

Mostanában valahogy ritkák ezek a pillanatok, talán a munka miatt. Emlékszem, ahogy egy trópusi szigeten, napsütésben, az óceánba benyúló stégen állva azon gondolkoztam, milyen kicsik vagyunk. És eszembe jutnak magányos esték, otthon. Nem rossz értelemben magányosak. Olyan esték, amikor szabadnak érezhetem magam.

Úgy érted, amikor az utcára lépsz, megszűnik az intim szférád?

Már nem zavar, ha megbámulnak.

FORGÓSZÉLSZERŰ JÁTÉK

Sétálunk a plaza folyosóján, és mindketten úgy teszünk, mintha nem látnánk, hogy minden mozdulatát figyelik. Ott megy a Görög Zita!...

GÖRÖG ZITA: Oké, megvan. Már sorolhatom is?... Óvodáskori emlék. A barátnőmnek volt egy rózsaszín esernyője, annyira imádtuk, hogy napsütésben is azt forgattuk a fejünk felett. A kép, ami beugrik, egy nyári pillanat, az aszfalt gőzölög a forróságtól, mi pedig az ernyő alá bújva menetelünk, pedig úgy még elviselhetetlenebb a hőség. Máskor meg a hintán ülök, megint nyár van és magasan repülök. Később a Wartburg-lopás. Akkor már nagyobbak voltunk, a Wartburgunk ott állt egy kőfal mellett, amit befutott a borostyán. Beültünk a kocsiba és a kaját, amit magunkkal vittünk, elrendezgettük a műszerfalon. Rükvercbe tettem a sebváltót, mentünk pár kört. Aztán az első

Van intím szférám, amikor a barátaim között vagy a családommal vagyok. És jó egyedül is. Igaz, olyankor hajlamos vagyok bánatosra hergelni magam. Addig elemzem az életet, míg végtelenül szomorú leszek. Mérheteretlen önsajnálatomban verseket is tudok írni. Jó, hát nem rendes verseket, de olyasmiket.

Két évig egy barátnőddel közösen béreltetek lakást. Igazi csajos buli volt?

És nagyon kényelmes... Ha barátnővel laksz együtt, sosem vagy egyedül, van társad, könnyebben viseled a kudarcokat. Van valakid, akit hajnalban is felkelthetsz, hogy elmeséld, mi történt veled. Sírtok, nevettek. Én szétszórt, rendetlen vagyok, tőle tanultam egy kis rendszerességet, ő pedig tőlem talán némi lágy-ságot. De az egész túl kényelmes volt. Meg kellett próbálni egyedül.

Akárhány interjút olvastam veled, mindössze három dologról kérdeztek meg: modellkedés, film és férfiak. Főleg férfiak.

Nincs férfi, most így jó, mert...

Állj meg: engem nem érdekel, van-e szerelmed ebben a pillanatban!

Hú, de jó, kösz! Semmi érdekeset nem tudnék már mondani a témáról.

Inkább arról meséld, ami azelőtt volt, hogy megismertünk.

Volt négy hosszabb kapcsolat is, másfél-két évesek. Az első igazi

tiniszerelem, a második igazi nagy mellényúlás. Velem sem volt könnyű, hisztis voltam és féltékeny, kiszámíthatatlan és önfejtű.

Tehát sosem a másik fél szakított. Nem, én akkoriban olyan forgószélszerűen játszottam. Szánom-bánom.

Változol?

Sokat. Nincs pontos ok, amióta az eszemet tudom, keresek valamit. Jártam templomba, de nem éreztem az elégedettséget. Elmentem a Hit Gyülekezetébe, nem az én közegem. Beiratkoztam egy parapszichológiai főiskolára, beszélgettem buddhistákkal is – bárkivel, aki szembe jött, de senkitől sem kaptam megnyugtató válaszokat. Az ezotéria minden fajtája iránt érdeklődöm. Talán leginkább az energetika izgat, de hát valójában minden módszer alapja az energia.

Tanulsz is valami ezoterikusat?

Konkrétan semmit. Készülök a pilátrára, amikor találkozom valami fontossal. Letettem a cigit és nem iszom alkoholt. Ha tiszta tudattal akarom átgondolni a dolgokat, a testem is meg kell tisztítanom. Bevallom, korábban nem sportoltam, de most edzek. Hetente háromszor! Nem annyira hiúságból, hanem mert így sokkal jobban érzem magam. Épp egy napi pár perces programot tesztelek, ha nálam működik, megosztom másokkal is.

A változásnak van köze az óvodalapításhoz vagy fordítva?

Az óvodalapítást két éve készítettük elő Zatykó Szilvi barátnőmmel.

Szilvi unokahúga cukorbeteg, nem járhat óvodába. Nem tudják megoldani az étkeztetését, az inzulinózást. Két év után úgy tűnik, minden összeáll, a XI. kerületi önkormányzattól kaptunk egy ingatlant, és továbbra is várjuk az adományokat. Közben tárgyalunk egy élelmiszeripari céggel egy cukorbeteg számára összeállított ételmezési tervről. Ha sikerülne, akkor országosan a hagyományos óvodákba is felvehetnék a beteg gyerekeket.

Mi lesz az alapítvánnyal, ha máshol fogsz élni?

???

Azt olvastam, hogy a színészkarriered Los Angelesben szeretnéd tovább építeni.

Ilyet utoljára 16 évesen mondtam... Magyarként sokkal könnyebben kapok szerepeket külföldi filmekben, mintha külföldön lennék egy a sok jelentkező közül. Nekem jó itthon, egy-két hónapnál hosszabb időre már sehová sem szeretnék menni.

A Tündérország Cukorbeteg Gyermek Alapítvány bankszámlaszáma: C110700378-24636308-51100005. Alapítványi elnök: Zatykó Szilvia